

Насоки за оценяване на експонати по пощенска история

Пощенска история: Увод и цел

Настоящите насоки се издават от Комисията на ФИП по пощенска история с цел да дадат практически указания относно прилагането на Общия правилник за оценяване на експонати (GREV) и Специалния правилник за оценяване на експонати по пощенска история (SREV), одобрени от 78-ия Конгрес на ФИП в Макао, Китай.

При възникване на спор относно нивото на правомощие между GREV, SREV за експонати по пощенска история и настоящите насоки, GREV има най-висока степен на правомощие; SREV за експонати по пощенска история — втора степен на правомощие, а настоящите насоки се нареждат под всички решения, взети от Конгреса на ФИП.

Насоките са разработени с цел да подпомогнат изложителите при подготовката и журитата при оценяването на експонати по пощенска история. Те дават указания и практически съвети относно:

- 1 Определението и естеството на експонатите по пощенска история и трите вида експонати по пощенска история
- 2 Принципите на изграждане на експоната
- 3 Критериите за оценяване на експонати по пощенска история и тяхното прилагане
- 4 Заключителни разпоредби

1. Определение и естество на експонатите по пощенска история и трите вида експонати по пощенска история

1.1 Експонат по пощенска история се състои от употребявани пликосе и писма, употребявани цели пощенски материали, употребявани пощенски марки и други пощенски документи, подбрани, описани и подредени съгласно балансиран план, насочен към разработване на определен аспект от пощенската история. Такива експонати обикновено наблягат на тарифи, маршрути, правилници, маркировки, употреби и други пощенски аспекти, услуги, функции и дейности, свързани с историята на развитието на пощенските услуги.

1.2 Експонатите по пощенска история от видове 2А и 2Б показват и обясняват, чрез анализ на филателните предмети в тях, развитието или функционирането на една или повече пощенски услуги; практическото прилагане на пощенски тарифи, правила и правилници, и/или изследването и класификацията на употребата на филателен материал и/или пощенски маркировки за илюстриране на основната тема на експоната. Експонатите от исторически, социални и специализирани изследвания (вид 2В, вж. по-долу) показват взаимодействието на пощенската система с обществото, събитията, търговията или историческата география на дадена област, и ефектите, които пощенската система оказва върху човечеството и/или човечеството — върху пощенската система.

1.3 В експонатите по пощенска история е възможно да се покаже развитието на пощите между две или повече области, нации или континенти, развитието на

пощенски услуги в една страна, един окръг или едно отделно географско населено място. Алтернативно, може да бъде показано развитието на определена специална пощенска услуга — било то в световен мащаб, в рамките на страна или група страни, или на местно ниво.

1.4 Експонатите могат да бъдат планирани хронологично, географски (напр. по местни/национални окръзи), по вид транспорт/услуга, по вид поща, по тарифа, по пощенски маркировки, по маршрут или по всеки друг начин, избран от изложителя. За постигане на високи точки в обработката структурата трябва да бъде логична и последователна в целия експонат. Експонатите по пощенска история следва за предпочитане да бъдат водени от ясна „нишка“, т.е. да разказват последователна и логично структурирана история, съсредоточена върху аспект на пощенската история. В някои случаи, където е целесъобразно, подструктурата може да варира между главите.

1.5 Най-ефективните експонати по пощенска история избягват дублирането на подобни елементи, широки хронологични празнини (където е възможно) и включването на елементи, които не са пряко относими към показаната тема. С редки изключения есета и пробни отпечатъци, неупотребявани марки и неупотребявани цели пощенски материали са без значение. Ако бъдат показани, тяхното включване трябва да бъде обосновано.

1.6 Експонатите по пощенска история могат да бъдат изготвяни за всеки период от историята на пощите — от ранните пощенски услуги до механизацията на пощите в най-ново време — и важните пощенски развития, настъпили и заслужаващи признание в който и да е период.

1.7 Признават се три вида експонати по пощенска история.

1.7.1 Вид 2А — Експонати по пощенска история, свързани с пощенски услуги и системи

Примери за теми по пощенска история от вид 2А включват (но не се ограничават до):

- А Развитие или функционирането на една или повече пощенски услуги и системи в рамките на страна, окръг или регион, или между страни и континенти;
- В Практическото прилагане на пощенски актове, правила и правилници и/или конкретни пощенски услуги;
- С Пощенски услуги преди въвеждането на лепенки (марки);
- Д Пощенски тарифи;
- Е Маршрути за превоз на пощата;
- Ф Военна поща, полева поща, обсадна поща, поща на военнопленници, поща от лагери за цивилни и военни интернирани лица;
- Г Морска поща, железопътна поща и/или поща по вътрешни водни пътища;
- Н Всички видове пътуващи пощенски станции;
- І Поща при бедствия;
- Ј Дезинфекцирана поща;
- К Цензурирана поща;
- L Поща с доплащане;
- М Автоматизация на пощите;

- N Маркировки на спедитори (препращащи агенти); и
- O Служебна поща, поща с правото на безплатно изпращане.

Експонат на всяка от тези теми често ще включва пощенски маркировки, свързани с тези теми. Изследване, структурирано и обработвано основно според тези маркировки, обикновено се счита за тема от вид 2Б (вж. по-долу).

1.7.2 Вид 2Б — Маркофилски експонати, свързани с изследването и класификацията на пощенски маркировки

Маркофилските (пощенски печати) експонати основно се занимават с и показват класификации и/или изследвания на пощенски маркировки, свързани с официални, местни или частни пощи, върху пликове, употребявани лепенки (марки) и други пощенски предмети.

Такъв експонат може да обхваща всеки период от пощенската история — от периода преди въвеждането на марки до днес. Той включва всички видове анулирания и заличавания, включително ръкописни маркировки, поставени от официални и частни пощенски служби. Изследването може да обхваща функцията, периода на използване, мястото на използване, цвета, състоянието или други промени с течение на времето, или други аспекти на пощенските маркировки. Темите могат да включват маркировки на служби или услуги, като регистрация, морска поща, пътуващи пощенски станции, дезинфекция и инструктивни маркировки.

Маркофилските експонати могат да включват изследване на поправени дата-печати и методи за показване на разстояния, използвани от пощенските администрации. Изследване на различните видове автоматични пощенски кодиращи маркировки би било маркофилски експонат (вид 2Б); въвеждането на пощенска автоматизация от пощенска администрация обаче е типична пощенска история (вид 2А).

Демонстрирането на знание и лично изследване на пощенски маркировки следва да включва най-ранните и най-късните регистрирани дати на използване, използваните мастилени цветове, идентификацията на мястото на използване, когато то не е очевидно от текста или конкретния вид (напр. идентифициране на мястото на използване на неми или числови анулирания) и т.н.

Маркировките трябва да бъдат възможно най-ясни, с целия съществен текст четлив. Където маркофилските експонати се базират на заличаващи маркировки, те трябва да бъдат пълни и за предпочитане — на плик. По принцип следва да се избягват частични отпечатащи, както и ненужното дублиране на една и съща маркировка, освен за показване на ранни и късни дати, демонстриращи периода на използване.

Всеки опит за подобряване на вида на пощенска маркировка, след нейното поставяне от пощенските власти, се третира като фалшифициран материал.

Ако в маркофилски експонат са включени употребявани пощенски марки, оценяването на експоната се базира основно на класификацията, изследването, качеството и рядкостта на пощенските маркировки и заличаванията върху марките. Дублирането на една и съща маркировка върху едни и същи или различни марки по принцип не допринася за разработването на темата, обхваната в маркофилски експонат.

1.7.3 Вид 2В — Експонати от исторически, социални и специализирани изследвания — отнасят се до изследвания по

пощенска история в най-широк смисъл

Експонатите от исторически, социални и специализирани изследвания разглеждат взаимодействието на пощенската система с историята, обществото, събитията, търговията или историческата география на дадена област, и ефекта, който пощенската система е оказала върху човечеството, и човечеството — върху пощенската система.

Примери за теми по пощенска история от вид 2В включват (но не се ограничават до):

- 1 Услуги за телеграми
- 2 Поздравителни картички (включително картички за Свети Валентин)
- 3 Илюстрирани, картинни търговски пликове, използвани в пощенската система
- 4 Изследвания на въздействието на пощенска система върху търговията, обществото и промишлеността, и адаптацията от страна на търговията и промишлеността на материали за използване в пощенската система
- 5 Исторически изследвания
- 6 Изследвания, свързани със събитие или исторически паметник

Темите по пощенска история от вид 2В обикновено включват материал, разработен от търговията и обществото за използване в пощенската система, и могат да включват нефилателен материал, когато е относим към темата на експоната.

Използването на такъв нефилателен материал се насърчава във вид 2В, ако е пряко относим към темата на експоната и ако подпомага обработката. Нефилателният материал обаче не следва да затрупва филателния материал. Всички експонати по пощенска история трябва да могат да бъдат изложени в стандартни изложбени рамки.

1.7.4 Всеки експонат по пощенска история може да съдържа карти, щампи, укази, илюстрации, напр. от лицевата страна на пощенска картичка, и подобни свързани материали. Такива елементи следва да се използват пестеливо и да имат пряка и значима връзка с избраната тема и с описаните в експоната пощенски услуги.

2. Принципи на изграждане на експоната

2.1 Изграждане на експоната

Експонат по пощенска история следва да представлява логично и последователно подреждане на материала (както е определено в точки 1.1–1.7.4), илюстриращо един или повече аспекти на пощенската история.

В експонат по пощенска история изложителят разказва история чрез експоната (вж. SREV, член 3.6). Обикновено това е история за развитието на един или повече аспекти на функционирането на пощенските услуги (за подробности и изключения вж. точки 1.7.1–1.7.3 по-горе). Експонатът по пощенска история трябва да има ясно определено начало и край. Началото и край (обхватът) следва да бъдат логично свързани с разглежданата тема от пощенската история. Експонати по пощенска история, при които обхватът и/или структурата се определят основно от аспекти на традиционната филателна, като едно или повече издания на марки или цели пощенски материали, е малко вероятно да постигнат най-високите оценки. Експонатите следва по-скоро да бъдат структурирани по тарифа, маршрут, правилници, вид поща, хронологично, географски (напр. по местни/национални

окръзи), по вид транспорт/услуга или по всеки друг начин, свързан с пощенската история, който изложителят счита за подходящ. Избраната тема трябва да бъде подходяща по обхват както за първоначалния, така и за потенциалния размер на експоната.

2.2 Експонати с една рамка

Експонат по пощенска история с една рамка е предназначен да бъде експонат в рамките на категориите, посочени в точки 1.7.1-1.7.3, с много тясна тема, която се вмести в една рамка. Ако темата може да бъде показана в повече от една рамка, или ако е необходимо дублиране на материал за запълване на една рамка, тя не е оптимална като тема за експонат с една рамка. Всички аспекти на избраната тема трябва да бъдат напълно разработени в единствената рамка.

Подбор от елементи на многорамокв експонат може да бъде подходящ само ако подборът може напълно да обхване естествена подтема на експоната в рамките на една рамка. В такива случаи експонатът се нуждае от по-тясно заглавие и в повечето случаи — от изменен план и обработка. Експонат, показващ само най-добрите елементи („бране на най-хубавото“) от многорамокв експонат, не е подходящ като експонат с една рамка, тъй като не всички аспекти на пълната тема биха били подходящо разработени само в една рамка.

2.3 Уводният лист (или заглавната страница)

Всички експонати по пощенска история трябва да включват уводен лист. Този уводен лист трябва да включва всичко от следното:

- Заглавието на експоната
- Описание на целта на експоната (какво е включено в експоната и какво е пропуснато)
- Описание на обхвата на експоната (началото и край и защо са избрани тези граници)
- План на структурата на експоната под формата на глави или раздели и др. Изброяване на съдържанието на експоната „рамка по рамка“ или „страница по страница“ не предава най-добре намерението на изложителя.

Ако пространството позволява, уводният лист може също да включва:

- Списък на личните изследвания на изложителя в рамките на темата (с препратки към статии или литература)
- Списък на най-важните — и за предпочитане разумно достъпни — литературни източници
- Кратка, точна и относима обща информация по пощенската история на темата
- Ако изложителят реши/избере да използва йерархия от текстови и/или параграфни стилове за обозначаване на различни нива на представена информация, тази структура следва да бъде обяснена на уводната страница
- Всичко останало, което изложителят счита, че би помогнало на журитата да се подготвят за оценяването на експоната.

3. Критерии за оценяване на експонати по пощенска история и тяхното прилагане

При оценяването на експонат по пощенска история журито използва следните общи критерии (вж. GREV, член 4.2):

- A Обработка — вж. GREV, член 4.5: 20 точки
- B Филателна значимост — вж. GREV, член 4.6: 10 точки
- C Филателни и свързани с тях знания, лично изследване и проучване — вж. GREV, член 4.7: 35 точки
- D Състояние — вж. GREV, член 4.8: 10 точки
- E Рядкост — вж. GREV, член 4.8: 20 точки
- F Представяне — вж. GREV, член 4.9: 5 точки

Общо: 100 точки.

Изложителите трябва да имат предвид необходимостта да обмислят внимателно различните аспекти, които заедно определят каква награда може да привлече експонатът. По-долу са дадени някои указания относно основните елементи, залегнали в основата на всеки отделен критерий.

3.1 Обработка (20 точки)

Обработката на експоната отразява степента, в която изложителят е в състояние да създаде балансиран експонат, характерен за избраната тема. Логично развитие, лесно за проследяване, и ясно, сбито описание ще помогнат на журитата да оценят експоната. При оценяването на обработката журитата ще проверят дали твърденията, направени в уводния лист и плана, са адекватно отразени в експоната.

Журитата следва да вземат предвид всичко от следното при оценяването на обработката:

- Доколко добре уводният лист (или заглавната страница) на експоната показва целта на експоната, определя обхвата и обяснява плана и структурата, и дали насочва журито към най-важната литература/източници за избраната тема;
- Дали темата и обхватът са избрани така, че да позволят показването на правилно балансиран експонат в наличното пространство;
- Дали съществуват естествена начална и крайна точка на експоната, основани на пощенската история;
- Дали заглавието на експоната съответства на целта, обхвата и плана;
- Дали съдържанието отразява заглавието, целта, обхвата и плана;
- Дали съществува логично повествование, изградено чрез текст и материал, с добър баланс между различните части на експоната;
- Дали основният фокус е върху пощенската история (или напр. историята при вид 2B), а едва на второ място — върху други неща, като аспекти на традиционната филателна история на елементите, напр. печатни особености, нюанси и разновидности;
- Дали показаният материал напълно покрива обхвата на експоната;
- Дали заглавията и останалият текст на всяка страница подпомагат разбирането на обработката;
- Дали съществува ненужно дублиран материал;
- Дали текстът, свързан с всеки елемент, документира причината за неговото показване; и
- Дали целият показан материал е относим към обхвата на експоната.

Относимостта, балансът и значимостта на нефилателния материал, показан в експонати от исторически, социални и специализирани изследвания (вид 2В), се оценяват от журитата в рамките на обработката.

Подборът на материал за експонат по пощенска история включва компромис между многото страници материал, които изложителят би могъл да пожелае да покаже, и броя страници, които ще се поберат в рамките, предоставени от ръководството на изложбата.

Този подбор на материал е важен фактор не само при оценяването на обработката, но и на знанията. Изложителят може да пропусне материал с по-малка значимост. По принцип обичайните аспекти на представената тема могат да бъдат представени символично, докато трудните аспекти на темата следва да бъдат показани задълбочено. Журитата ще оценят, ако тази обработка показва познанията на изложителя за материала.

Изложителите трябва да се уверят, че техният експонат е последователен, и да избягват комбинирането на предимно несвързани теми; такива експонати вероятно ще загубят точки по критериите „обработка“ и „значимост“.

Експонат (напр. на пощенски тарифи), който обхваща периодите преди и след въвеждането на марки, но пропуска да спомене първите издания на пощенски марки, неизбежно ще получи по-ниска оценка по критериите „значимост“ и „рядкост“. Същото важи за експонати от всички периоди, които пропускат най-трудните раздели.

3.2 Филателна значимост (10 точки)

„Значимостта“ на експоната се определя както от значимостта на самия експонат спрямо избраната тема, така и от общата значимост на тази тема.

При оценяването на значимостта на експоната следва да се вземе предвид всичко от следното:

- Колко трудна е за колекциониране избраната област?
- Каква е значимостта на показания в експоната материал спрямо избраната област?
- Каква е значимостта на избраната област и показания материал спрямо националната филателия на страната? и
- Каква е значимостта на избраната област и показания материал спрямо световната филателия?

При вид 2В половината от наличните точки се присъждат за значимостта на показаната в експоната тема за историята, човечеството и/или географската област.

Обикновено ще бъде по-лесно напълно да се разработи и да се осигури пълнота на незначителни (по-тесни) теми, отколкото на важни теми, в наличното пространство. Например:

Пощенската история на столица обикновено може да бъде по-значима от тази на провинциален град или селска област. При оценяването на значимостта на експонати, обхващащи местна област, следва да се вземе предвид доколко показаният материал от избраната географска област би бил желан от изложители на по-широко определени теми, като пощенската история на цяла страна.

Изследване на пощенски тарифи относно споразумения между две или повече държави обикновено би било по-значимо от вътрешните тарифи на отделна държава за същия период. По подобен начин изследване на пощенски тарифи, обхващащо всички видове поща, обикновено би било по-значимо от изследване на един отделен вид поща или услуга.

3.3 Филателни и свързани с тях знания, лично изследване и проучване (35 точки)

Филателните и свързаните с тях знания се демонстрират чрез подбраните за показване елементи и обяснителните бележки към тях. Личното изследване се демонстрира чрез правилния анализ на подбраните за показване елементи. Личното проучване представлява представянето на нови факти, свързани с избраната тема.

Филателните и свързаните с тях знания се демонстрират чрез:

- Подбора на елементи, отразяващ познаването на избраната област
- Добре описани елементи
- Използването и правилното тълкуване на съществуващата литература в областта
- Демонстрирането на пълно и точно разбиране на избраната тема
- Показването на правилно франкирани, правилно употребявани елементи, демонстриращи най-важния филателен елемент, който изложителят иска да илюстрира.

Личното изследване се документира чрез:

- Пълния анализ и точното описание на основните аспекти от пощенската история, които насочват структурата на експоната или разказваната история;
- Описанието, когато е значимо, на всички аспекти на пощенската история, като тарифи, маршрути, правилници и маркировки. Правилно описание на тарифа включва (а) какво се изпраща, (б) цената за изпращане на предмета, и (в) точния период (точни начална и крайна дата), през който тарифата е била в сила;
- Кратко споменаване на традиционни аспекти на марките и целите пощенски материали, използвани в края на описанието на елемента, следва да бъде оценено, ако има свободно пространство и всички по-важни аспекти от пощенската история вече са подходящо описани.

Личното проучване и новите открития на изложителя следва да получат пълно отразяване в съответствие с тяхната значимост. Същественият открития заслужават значително отразяване и признание и трябва да бъдат идентифицирани от изложителя, докато второстепенните открития не следва да доминират над основния експонат. За експонати, в които очевидно е положено значително изследователско усилие (представяне на нови факти, свързани с избраната тема), може да бъде присъдена много голяма част от общите точки за това изследване. Когато е уместно, могат да бъдат давани препратки към собствена или предходно публикувана от друг автор информация. Когато изложителят е разширил подобна информация, препратка може да бъде поставена или в уводното изложение, или на страницата от експоната, към която изследването се отнася. Могат да бъдат оценявани само филателните и свързаните с тях знания, лично изследване и проучване, документирани чрез елементите в експоната и свързаните с тях описания.

По отношение на експонатите от исторически, социални и специализирани изследвания (вид 2В) свързаните исторически и общи нефилателни знания и изследвания се вземат предвид при оценяването на всички аспекти на тези критерии.

Някои теми по пощенска история са били задълбочено изследвани в продължение на дълъг период от време и резултатите от тези изследвания са публикувани. За да прецени знанието, журито следва да вземе предвид доколко добре изложителят е използвал тези източници. Нереалистично е да се изисква от изложителя да развие нови открития в задълбочено изследвана и проучена област. При такива обстоятелства експонатът няма да бъде санкциониран заради липсата на лично изследване.

Текст: Значимостта на разбирането на експонат по пощенска история може да означава, че се включва повече текст, или че нефилателен материал, несвързан с пощенската история, се включва като съпровождаща документация. Въпреки това целият текст трябва да бъде сбит и ясен, а включването на свързан нефилателен материал или материал, несвързан с пощенската история, трябва да подобрява разбирането на темата по пощенска история и привлекателността на експоната. Във всички случаи изложителите трябва да имат предвид, че предоставената информация не трябва да затрупва показания филателен материал. Добре обмислен план (вж. точка 2.3 по-горе) може да избегне иначе дълги описания по-нататък в експоната. Ако изложителят може да направи твърдения за рядкост, базирани на фактите, разчитайки на обширни регистрации на познат материал, това също ще бъде оценено положително в рамките на личното изследване и/или проучване (за повече подробности относно твърденията за рядкост вж. точка 3.5 по-долу).

3.4 Състояние (10 точки)

При оценяването на състоянието в експонати по пощенска история следва да се вземе предвид следното:

- Материалът в добро състояние се оценява високо в експонат по пощенска история. Тъй като състоянието на материала по пощенска история може значително да варира в зависимост от страната, периода и условията на транспортиране, журитата следва обаче винаги да имат предвид наличното качество.
- Доброто състояние, ясните и четливи пощенски печати и други пощенски маркировки, както и общият вид на предметите следва да бъдат възнаградени, докато лошото качество ще получи по-ниска оценка.
- Състоянието на обичайния материал трябва да бъде безупречно и най-доброто налично.
- Когато е възможно, пликовете и другите предмети, носещи пощенски марки, следва да показват марките в добро състояние. В повечето експонати се оценяват чисти пликове, без петна и липсващи ъгли на марките и т.н.
- Съществуват някои забележителни изключения. Например, в експонат на поща от корабокрушения/самолетни катастрофи, докато състоянието на пликовете по дефиниция ще бъде лошо, пощенските маркировки, поставени при спасяването, следва да бъдат възможно най-ясни.

- Изложителите се насърчават да показват уникален или много рядък материал, който не се среща в добро състояние, но се предупреждават да не включват други елементи в състояние, което би намалило възприеманото общо състояние на експоната.
- Търговски употребяваните елементи следва да се предпочитат пред тези, произведени от колекционери.
- Ако елемент е бил реставриран или манипулиран, той трябва да бъде описан като такъв.

3.5 Рядкост (20 точки)

Рядкостта е пряко свързана с показаните филателни предмети и с относителната оскъдност (но не стойността) на този материал. Следователно рядкостта се свързва основно с това колко екземпляра съществуват и от колко широка гледна точка показаните елементи са редки, но не пряко със стойността на предмета.

Журитата следва да вземат предвид всичко от следното:

- Колко трудно е да се получи относимият и интересен материал в експоната?
- Колко трудно би било дублирането на експоната?
- Колко важни са редките елементи, разгледани от по-широка гледна точка (напр. пощенска маркировка на малък град, показваща единствения познат екземпляр, но от стандартен вид, използван в цялата страна, може да бъде с по-малка значимост от специален вид, използван само в този град)?
- Избягнал ли е изложителят, когато е възможно, филателично произведен материал?

Рядкостта в експонатите по пощенска история следва да бъде разглеждана основно от гледна точка на аспекта на пощенската история на предмета. Така редки тарифи, маршрут или пощенска маркировка обикновено са по-важни при разглеждането на рядкостта в експонати по пощенска история, отколкото обичаен предмет по пощенска история, франкиран с рядка марка. Ако в темата присъстват много от ключовите рядкости по пощенска история, ще бъдат оценени и традиционно важни елементи, като редки цели пощенски материали и марки върху пощенски предмети, най-големи познати франкировки, най-ранна регистрирана употреба, смесени франкировки, рядкости на състоянието и т.н.

Ако експонат съдържа много рядък материал, изложителят следва да обърне внимание на този факт в описанията на елементите. Ако се използват твърдения за рядкост (напр. „Един от X регистрирани“), това ще бъде възприето положително, ако твърдението е подкрепено със споменаване на източника и личното изследване, вложено за изготвянето на съответната оценка за рядкост. Това за предпочитане следва да бъде на уводния лист. Твърдението за рядкост следва също да описва точно какво прави елемента „един от X регистрирани“. На подробно ниво почти всеки предмет от пощенска история става уникален, затова ще бъде взето предвид относителното ниво на рядкост. Твърдение, гласящо „един от X регистрирани“ без никакво уточнение, следователно не е от полза за журитата или зрителите. По същата причина следва да се избягват обикновени изрази като „уникален“, „значим“ или „много рядък“ без допълнително обяснение.

3.6 Представяне (5 точки)

Начинът на представяне на всеки отделен лист, в рамките на всеки ред и рамка, и в целия експонат, трябва да показва материала по най-добрия начин и балансирано. Общото оформление и яснота на представянето също подпомагат журитата и зрителите при разбирането на експоната.

Журитата следва да вземат предвид всичко от следното:

- Положеното усилие в представянето, от гледна точка на това доколко то подпомага разбирането и привлекателността на експоната за журитата и зрителите еднакво;
- Общия вид на страниците и рамките;
- Известна вариация в монтирането между страниците се оценява (не всички страници следва да бъдат почти еднакви);
- Внимателно монтиране;
- Добро използване на страницата — без прекалено много празно пространство;
- Описанието е ясно и относимо към показания материал и темата, избрана за експоната. Подробно описание може да бъде необходимо и следователно допустимо в експонати по пощенска история, стига да не затрупва материала. Експонатът обаче не следва да създава впечатление за ръкопис на монография, в който текстът доминира над материала;
- Илюстрациите не трябва да доминират прекомерно, а цветните снимки или репродукции следва да се различават с поне 25% по размер от оригинала. Пълноразмерни репродукции на отделни анулирания или част от плик са допустими;
- Илюстрациите на относими пощенски маркировки могат да бъдат полезни само ако оригиналите не са достатъчно ясни за зрителя. Когато е желателно да бъдат илюстрирани значими маркировки от обратната страна на плик, те могат да бъдат или нарисувани, или илюстрирани с репродукция, като снимка или фотокопие, стига репродукцията да е ясно разпознаваема от зрителите като репродукция; и
- Целият материал, включително нефилателен и несвързан с пощенска история материал, следва да бъде оригинален, освен в случаи, когато използването на оригинален материал би било разрушително или не би се поместило в рамката.

Не следва да има значение дали текстът е написан на ръка, на пишеща машина или отпечатан. Да се избягват ярко оцветени мастила и цветни страници за албум. Цветът на страниците следва да бъде постоянен в целия експонат.

4. Заключение разпоредби

4.1 Настоящите насоки не дават отговор на всеки въпрос, който изложител или жури може да постави. Всеки експонат ще бъде оценяван по неговите собствени качества.

4.2 В случай на различия в текста, произтичащи от превод, текстът на английски език има предимство.

4.3 Настоящите насоки са одобрени от Съвета на ФИП и 78-ия Конгрес на ФИП в Макао на 1 юли 2026 г.

Преразгледани Насоки на ФИП за пощенска история (юли 2026 г.)

Преводът е изготвен от английски език; при разминавания текстът на английски език има предимство.